

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XXIII. Extra Catholicam, seu Romanam Ecclesiam, non est salus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

servantia omnium Decalogi præceptorum substantialis sit, id est ad salutem necessaria. Hoc autem negari non potest. Quod enim de Decalogi præceptorum observantia Jacobus Apostolus dixit, fidei convenit: *Quicumque totam legem servaverit, offendet autem in uno, factus est omnium reus. Qui enim dixit non machaberis, dixit & non occides.* Hoc (inquam) de receptione articulorum fidei, ob eandem rationem, dicendum est: quicumque omnes fidei articulos receperit, offendet autem in uno, ipsi contradicendo, factus est omnium reus. Qui enim dixit, *Deum esse Unum & Trinum, Filium Dei incarnatum*, &c. dixit & *Caro mea verè est cibus*, & cætera quæ in sacris Litteris continentur.

303 His subverta manet doctrina Calvinistarum, art. 20. Confessionis suæ expressa, *solum utique fidem in Christum justificare.* Doctrina item Dailai, Molinei, & Mestrezati (qui Pseudosynodo Charentonensi anni 1631. præfedit) *ad salutem adipiscendam, Christi fidem, & quorundam articulorum fundamentalium, in Symbolo contentorum, sufficere.* Ex quo pseudoprincipio Calvinistar, in dicta Synodo, societatem cum Lutheranis Confessionis Augustanæ inierunt, declarantes eos ad Cœnam suam recipiendos, sine prævia Lutheranae professionis abjuracione, nec à corpore Christi abscissos esse, ex hoc quòd in Eucharistia realem præsentiam corporis Christi nobiscum confiteantur.

304 Quod si ita est, Calvinistas per salutem ipsorum rogo, & in visceribus Christi obtestor 1º. ut deponant tantisper præjudicia. Si enim nec à sua societate, nec à Christi corpore separatos habeant Augustanæ Confessionis Lutheranos, qui realem illam Christi præsentiam confitentur, Missam cum ceremoniis non multum dissimilibus à nostris celebrant, confessionem auricularem retinent, aras erigunt, lacras imagines exhibent, &c. Quid est quòd ista in Lutheranis dissimulant, in nobis anathematizant? Quid est quòd propterea à nobis recesserunt? An quia Christum in Eucharistia adoramus, non sic Lutherani? At Calvinus ipse in opusc. ad Wespalum, & contra Heshustum, fateatur, absurdum esse, Christum in Eucharistia realiter præsentem credere, & ibi eum non adorare.

305 2º. eosdem obtestor, ut non sint similes iis, qui oculos habent, & non vident, sed præ oculis habentes suum illud pseudoprincipium, *ad salutem utique sufficere fidem Christi, & quorundam articulorum fundamentalium Symboli*, videant ex eo manifestè consequi, à se negari non posse securitatem religionis nostræ: utpote cui fides illa non deest. Sine necessitate ergo ab ea recesserunt; sine necessitate dissensionibus, & schismatibus Christi Ecclesiam laetaverunt. Nec eos ad id Dei spiritus im-

pulit: quia non est Deus Author dissensionis, sed pacis.

3º. denique eosdem obtestor, ut considerent, se non posse, nisi per summam imprudentiam, in religione sua persistere, sed ad nostram reverti debere, si salutem suam in tuto velint ponere. Neque enim negare possunt, in negotio salutis, negotiorum omnium momentosissimo, illam viam, de cuius securitate omnes conveniunt, præferendam ei, de cuius securitate non conveniunt omnes. Atqui de securitate viæ, seu religionis nostræ omnes conveniunt, tam nos scilicet, quàm Calvinistar Adversarii nostri, quibuscumque Protestantibus Angli ingenue agnoscunt, Ecclesiæ Romanæ sectatores in ea salvari posse. De securitate verò religionis Lutheranae, Calvinianæ, &c. non conveniunt omnes; sed eam ad certissimam perditionem ducere, tota Catholica religio, in eaque innumerabiles Viri doctissimi, pariterque sanctissimi; non solum contestantur, sed validissimis insuper probant argumentis. Igitur negare non possunt, Catholicam religionem Lutheranae, Calvinianæ, &c. præferendam.

CAPUT XXIII.

Extra Catholicam, seu Romanam Ecclesiam, non est salus.

PROBATUR, quia sola Ecclesia Catholica, seu Romana, est Ecclesia vera, uti demonstrabitur infra. Atqui extra veram Ecclesiam, sicut non est vera fides, sic non est vera salus, uti probat multipliciter D. Cyprianus lib. de unitate Ecclesiæ: *Quisquis (inquit) ab Ecclesia segregatus, adultera jungitur, à promissis Ecclesiæ separatur. Nec perveniet ad Christi præmia, qui relinquit Ecclesiam Christi. Alienans est, profanus est, hostis est. Habere jam non potest Deum Patrem, qui Ecclesiam non habet matrem.*

Et probat 1º. quia qui societatem non habet cum Ecclesia, societatem non habet cum Christo; sed est adversarius ipsius, juxta illud Matth. 12. *Qui non est mecum, adversus me est; & qui non colligit mecum, dispergit.* Non regnabit autem cum Christo adversarius Christi.

Probat 2º. quia non salvatur, nisi qui Christum induit. Sed Christum non induit, qui Ecclesiam Christi scindit, seque ab ea dividit. Talis enim tunica Christi inconsutilem, & indivisibilem scindit, & se ab eadem dividit, peior crucifixoribus Christi, qui dixerunt Joan. 19. *Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cuius sit.* Ideo ergo possidere non potest indumentum Christi, qui scindit & dividit Ecclesiam Christi.

Probat 3º. quia qui non habent hic Christum Pastorem, non habebunt ipsum in altera vita Salvatorem. Sed qui sunt extra Ec-

- clefiam, non habent hic Christum Pastorem. Quia Pastor non est, nisi gregis unius (qui est Ecclesia) juxta illud Joan. 10. *Fiet unum ovile, & unus Pastor.* Quisquis ergo non est de grege illo, non est de ovibus Christi. Ergo ab ipso non ducetur in pacua felicitatis aeternae.
- 311 Probat 4°. variis similitudinibus, seu figuris, ex S. Scriptura petitis. Prima petitur ex arca Noë, quae figura fuit Ecclesiae: sicut ex toto genere humano nullus salvatus fuit, nisi qui fuit in arca Noë, extra quam nullus mortem evadere potuit; sic ex toto genere humano nullus salvatur, nisi qui est in Ecclesia, extra quam nullus mortem aeternam evadere potest.
- 312 Secunda petitur ex domo Raab meretricis, per quam Ecclesia pariter figurata fuit. Sicut enim domus Raab multorum virorum prostibulum fuit; sic Ecclesia gentium, prostibulum fuit multorum demoniorum, & idolorum. Et sicut Raab ex impudica & infideli, per receptionem exploratorum fidelium, facta est fidelis & casta; sic gentilitas, per receptionem Apostolorum, aliorumque fidei praedicatorum, facta fuit fidelis & sancta. Quod ergo Josue 2. dictum est ad Raab, *patrem tuum, & matrem tuam, & fratres tuos, & totam domum patris tui, colliges ad teipsum in domum tuam; omnis qui exierit ostium domus tuae foras, reus sibi erit mortis suae:* significat quod sicut nullus de Hierico mortem evasit, nisi qui in domo Raab inventus fuit, extra quam omnes perierunt; sic nullus hodie mortem aeternam evadit, nisi qui invenitur in Ecclesia, extra quam omnes pereunt.
- 313 Tertia petitur ex veteri ritu comedendi agnum Paschalem: totum namque comedere oportebat in una domo, nihilque illius extra comedi poterat: *In una domo comedatur, nec efferretis de carnibus foras.* Exodi 12. Omnia illa, quaecumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt. . . . Per illam ergo figuram allegoricè significatur, quod sicut ad participationem agni nullus admittebatur extra unam illam domum; sic ad participationem veri agni, id est Christi, per quem est salus nostra, nullus admittitur extra unam Ecclesiam.
- 314 Aliis figuris Evangelicis idipsum amplius potest roborari: utique adolescentis, qui è paterna domo egressus, in extremas calamitates incidit, à quibus liberari non potuit, nisi in paternam domum revertendo. Luc. 16. Item operariorum illorum, quorum nullus denarii mercedem accepit, nisi qui in vinea laboravit. Matth. 20. Item mulieris, quae drachmam perditam non quaerit in agro; non in foro; non in plateis, non in domo aliena; sed in sua. Luc. 15. Quia drachma gratiae perditae non recuperatur extra Ecclesiam, nec in coetu Judaeorum, nec in Conciliabulis Lutheranorum, Calvinistarum, &c. sed in sola vera Ecclesia.

Merito proinde S. Augustinus in Psal. 54. 315 explicans verba illa, *inter multos erant mecum*, ostendit, quod licet haeretici & schismatici in multis conveniant nobiscum, quis tamen extra Ecclesiam sunt, salvari nequeunt. . . . *In multis (inquit) erant mecum: Baptismum habebamus utique, in eo erant mecum. Evangelium utique legebamus, erant in eo mecum. Festa Martyrum celebrabamus, erant ibi mecum. Pascha solemnitatem frequentabamus, erant ibi mecum. Sed non omnino mecum: in schismate non mecum, in haeresi non mecum. In multis mecum, in paucis non mecum. Sed in his paucis, in quibus non mecum, non eis profuerunt multa in quibus mecum. Etenim, Fratres, videte quam multa enarravit Apostolus Paulus: unum dixit, si defuerit, frustra sunt illa. Si linguis hominum loquar & Angelorum (ait) si habeam omnem prophetiam, & omnem fidem, & omnem scientiam, si momes transferam, si distribuam omnia pauperibus, si tradam corpus meum, ita ut ardeat. Quam multa enumeravit? His omnibus multis desit una charitas, omnia illa nihil prosunt, cum omnibus illis nihil se esse Apostolus contestatur.*

Sed quid, si quis credat fundamentalia, 316 quae sunt in Symbolo, numquid hoc ad salutem sufficit, sicut dicunt Calvinistae num. 276. relati: Sufficere negat Augustinus epist. ad Catholicos de testimonio contra Donatistas: *Quicumque (inquit) credunt quidem, quod Jesus Christus, ita ut dictum est, in carne venerit, & in eadem carne, in qua natus, & passus est, resurrexerit, & ipse sit Filius Dei, apud Deum, & cum Patre unum, & incommutabile, vivum Patris Verbum, per quod facta sunt omnia; sed tamen ab ejus corpore, quod est Ecclesia, ita dissentiant, ut eorum communio non sit cum toto corpore, quacumque diffunditur, sed in aliena parte separata inveniantur; manifestum est eos non esse in Catholica Ecclesia, nec in salutis via. Nam, ut addit epist. 162. ad populum factionis Donatianae: quisquis ab hac Ecclesia Catholica fuerit separatus, quantumlibet se laudabiliter vivere existimet, hoc solo scelere, quod à Christi unitate disjunctus est, non habebit vitam, sed ira Dei manet super eum.*

CAPUT XXIV.

Modus quo Aethei, qui nullam fidem & religionem agnoscunt, ad fidem perducendi sunt.

317 **I**Psis ante omnia inculcanda est necessitas religionem aliquam amplectendi, hoc modo: Extremæ dementiae est, se evidenter exponere periculo periculorum omnium periculosissimo, periculo utique horrendorum suppliciorum, per totam aeternitatem, si periculum istud vitari queat. Hoc vos facitis. Ergo. Major per se evidens est: si quid enim prudentia, si quid sapientia di-